

[Bernhard Baunsgaard]

De skal ikke have fradragene, men de skal ikke mærke det; de skal have lønfradrag. Hvem skal så tage sig af det? Det skal arbejdsgiverne. Arbejdsgiverne skal ved hver lønudbetaling beregne lønfradrag for de ansatte til dækning af driftsudgifter: befordring, fortæring, natophold ved udearbejde og rejse, eventuelt håndværkerens udgifter til værktøj.

Det er så langt da til at forstå, men så fører man til, at arbejdsgiveren kun skal være forpligtet til at beregne lønfradrag, hvis de afholdte udgifter vedrører det arbejde, som lønmodtageren har udført for ham. Det betyder, at arbejdsgiveren i visse tilfælde ikke behøver at beregne lønfradrag, hvis lønmodtageren har flere samtidige arbejdsgivere eller selv driver erhvervsvirksomhed ved siden af lønarbejdet, og så er det komplet umuligt at finde ud af for nogen som helst. Det er formentlig derfor man fortsætter: den indkomst, der modsvares af lønfradraget, skal i princippet være skattepligtig. Så er man helt rundt på gulvet, især når man så husker, at ministeren siger et andet sted om hele ordningen: »lønfradraget« medfører således, at der ikke skal indeholdes nogen skat i den del af lønnen, som modsvares af lønfradragets beløb, der altså i princippet skal være skattepligtig. Når det så endelig tilføjes, at man vil forsøge at tilrettelægge ordningen således, at lønmodtagerne i almindelighed kan undlade at selvangive både den løn, der modsvarer lønfradrag, og selve lønfradraget – der i princippet er skattepligtig, men hvoraf der ikke skal betales skat – så tror jeg, man tilgiver mig, at jeg siger som konklusion, at dette i hvert fald – og nu skal jeg være venlig – ikke er et let gennemskueligt forslag.

Hvad er det for krav, vi må stille til et forslag, der skal reformere vores skattesystem? Skattesystemet skal gøres lettere. Vi har i dag 3 trin; det foreslår ministeren vi skal bevare indtil 1983; det er den langsomme servering, der kommer ind.

Vi kan sagtens nøjes med to. Vi bør, som jeg har foreslået på den radikale gruppes vegne, betragte indtægter under 120.000 kr. og over 120.000 kr. Dette ene spring er rigeligt i et skattesystem, der skal virke progressivt, når vi vel at mærke ser på fradragene. Jeg har beskrevet ministerens anvisning på, hvordan et lønfradrag for fremtiden skal være skattepligtig, ikke opgives på selvangivel-

sen, men alligevel skal slippe for skat, selv om det er skattepligtigt.

Men hvad kan vi gøre? Der er én ting i fradragssystemet, som vi burde kunne samle os om: hvorfor skal det være sådan, at en folkepensionist, der har et fradrag på 100 kr., skal slippe med 39 kr. mindre i skat, mens en lavtlønsarbejder slipper 41 kr. mindre i skat, en håndværker 56 kr. mindre i skat og direktøren næsten 70 kr. mindre i skat for nøjagtigt det samme fradrag? Hvorfor skal folkepensionisten mishandles på den måde, og hvorfor skal direktøren tilgodeses på den måde? Det er dér, vi skal begynde. Ministeren har været inde på det. Jeg håber, at vi kan samle os om dette og sige: 39 kr. til folkepensionisten er urimeligt, når direktøren får 70 kr. Lad os se, hvordan det vil virke, hvis vi giver dem begge to 40 kr. i sparet skat. Det har jeg fremsat et radikalt forslag om den 3. februar i år. Det bygger på et længere proportionalstræk end regeringens, og proportionalstrækket, ligeskattestrækket, skal være længere, så vi undgår flere af de sammenstød mellem bortfald af tilskud, stigning i skat og indkomstsstigning, sådan at man, når man tjener flere penge, i virkeligheden får færre penge tilovers til brug.

Jeg håber, at ministeren vil være ligesom den, der roses i Salomons ordsprog, fordi han overvinder sig selv, og at han samler sig om disse to ting, så det bliver muligt for skatteyderne at finde ud af, hvad det er, vi gør med dem og deres skat. Jeg håber, at ministeren vil stille sig som hr. Ole Olsen og konstatere, at det er dette, vi kan nå i dag. Virkningen af de to forslag, det radikale forslag og regeringens forslag, er jo i virkeligheden ens. Man skulle næsten tro, at skattedepartementet, da de lavede oplægget her til i dag, havde som ledetråd: hvorfor lave noget nemt, når vi kan komme med noget udviklet?

Af de andre forslag, der omtales, er der kapitalvindingsskatten byggende på gevinst ud over kroneforringelsen. Det er vi parat til at drøfte. Jeg minder om, at vi for et par år siden, da venstre og socialdemokratiet rottede sig sammen og gennemførte et kapitalvindingsforslag, foreslog, at man skulle gå ud fra netop kroneforringelsen og sige, at det, der ligger inden for kroneforringelsen, naturligvis ikke skal beskattes, kun det, der ligger ud over den. Det går langsomt med erken-